

Synagoga

opettaja: I.Penzev

Shalom ystävät.

Jatkamme oppituntejamme. Tänään keskustelemme, mikä on juutalaisten elämässä keskipiste. Tämä on paikka nimeltään synagoga. Kun temppeli oli hajotettu, tuli synagoga keskeiseksi paikaksi juutalaisten elämässä. Vaikka itse asiassa synagoga syntyi jo ennen toisen Tempppelin hajottamista.

Meillä on käsitys, että rukouspiirit ovat syntyneen jo Babylonian pakkosiirtolaisuuden aikana, ja nämä rukouspiirit ovat esikuva tulevasta synagogasta. Kun Babylonian siirtolaiset palasivat, he aloittivat ennalleenasettaa toista Temppeleä. Ja kaikkien juutalaiset miesten piti käydä Jerusalemissa kolmessa tärkeässä juhlassa. Mutta jos kaikki juutalaiset miehet olisivat lähteneet juhlan ajaksi Jerusalemiin, ja paikat olisivat jääneet ilman miehiä ja puolustajia, olisi voinut syntyä vaaraa vihollisten taholta. Niin käytännössä paikkakunta lähetti edustajat Jerusalemiin juhlien aikana. Monet vanhurskaat miehet kävivät siellä, mutta eivät välttämättä kaikissa kolmessa juhlassa. Mutta ainakin yhteen juhlaan he vaelsivat Jerusalemiin.

Kun nämä valitut edustajat lähtivät juhlan ajaksi Jerusalemiin, kaikki muut seurakuntalaiset pysyivät paikallaan ja rukouksessa. He rukoilivat paikan päällä juhlaan lähteneiden edustajien puolesta, ja nämä kaksi tärkeää asiaa olivat merkittäviä synagogan syntymiselle. Kun toinen temppeli oli hajotettu, rukouspiirit olivat jo valmiina siirtymään synagogan palvelukseen.

Tämä paikan nimi on lainattu monesta eurooppalaisesta kielestä. Sen takia, että synagogat ovat monessa paikassa, missä hajotetut juutalaiset elävät ympäri maailmaa. Kaikki juutalaiset kuitenkin nimittävät synagogaa heprean kielen sanalla beit kneset, joka tarkoittaa rukoushuonetta. Kreikkalainen sana synagoga tarkoittaa kokousta. Ensisijaisesti synagoga

on rukouspaikka, mutta se ei ole synagogan ainoa tarkoitus. Katsomme tarkemmin, mitä tapahtuu synagogan sisällä rukoushetkellä. Pitää muistaa hyvin tärkeä asia: synagoga ei ole Temppeli, eikä se korvaa Temppeleä. Vaikka me löydämme Kirjoituksista sanan mikdash me'at, joka tarkoittaa pientä pyhäkköä, niin ehkä tämä synagogaan liittyvä sana on kunnioituksen merkki sitä kohtaan. Mutta synagoga ei pysty korvaamaan temppelein pyhää paikkaa Jerusalemissa.

Niin kuin aiemmin oppitunneilla olen puhunut, synagogan jumalanpalvelus muistuttaa temppelein rituaaleista. Temppeleissä oli aina uhriusoritus. Synagogassa ei suoriteta uhripalvelustehtäviä. Temppelein aikana uhraus tapahtui aina rukouksen kanssa. Vaikka synagogassa ei voikaan suorittaa uhripalvelusta, rukous on siellä ensisijainen tehtävä. Mutta rukoushetkien ajat ja järjestys ovat samat, mitä on ollut temppeleissä. Ja tämä käytännöllinen tapa on tullut juutalaisten elämään hyvin kauan aikaa sitten.

Synagogan rukousmenetelmät ja -ajat, jotka on otettu Temppelein ajoilta, ovat hyvin tärkeitä. Me voimme nähdä myös Profeettojen kirjasta, että rukous voi korvata uhrauksen; Hoosea 14: 3: " Ottakaa mukaanne sanoja ja palatkaa Herran tykö ja sanokaa hänelle: Anna anteeksi kaikki rikokset, ota armoihisi, niin me tuomme sinulle uhrimulleiksi huultemme uhrin. "

Tässä on kirjoitettu, että me otamme mukaan sanat ja tuomme Hänelle uhrin. Rukous on niin kuin esikuvana uhraukselle. Ja sen, mikä koskee rukousajankohtaa, me voimme nähdä Danielin kirjasta, 6: 10: " Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niin kuin hän ennenkin oli tehnyt. "

Tästä me näemme, että Daniel oli ollut kolme kertaa päivässä rukouksessa. Saman jakeen alkuosa puhuu meille myös, että hänen ikkunansa olivat avatut Jerusalemiin päin. Niin kuin tänä päivänäkin kaikki juutalaiset rukoilevat Jerusalemiin päin, niin Daniel teki samoin.

Mitkä olivat nämä kolme rukousta, jotka hän päivässä suoritti? Nämä olivat: aamurukous shachrit, joka kuuluu yhtenäisenä aamun yhteysuhraukseen, ja iltapäivän rukous mincha, joka on yhdistetty iltapäivän uhrauksen kanssa sekä iltarukous ma'ariv, jota voi sanoa yörukoukseksi. Iltayön rukous ma'ariv määrättiin vähän myöhemmin pakolliseksi juutalaisten elämään. Tämä tapahtui Talmudin aikana. Mutta me näemme, että Daniel jo rukoili tämän kolmannen rukouksen. Näemme, että Daniel suoritti vapaaehtoisesti kolmannen rukoushetken, vaikka se ei ollut siihen aikaan pakollista. Hän halusi olla enemmän vanhurskas Herran edessä.

Iltarukoukseen ma'ariv liittyi myös päivän aikana jääneitten uhrien polttaminen. Nämä kolme rukoushetkeä suoritetaan säännöllisesti synagogassa.

Synagogan rukoushetki on poikkeuksellinen vertailussa kotirukoukseen, koska synagogan rukoushetkiin tarvitaan minimimäärä miehiä olemaan läsnä. Tämä on nimeltään minjan, joka tarkoittaa kymmentä aikuista miestä. Ainoastaan minjan-rukoushetkinä voidaan suorittaa jotkut rukoukset, joita ei ole sallittu rukoilla esimerkiksi kotioloissa, missä minjan ei ole koolla. Se liittyy yhteiskuntaa koskeviin erityisrukouksiin. Kymmenen ihmistä on jo yhteiskunta. Tämän perusteen voi selittää myös monesta Tooran paikasta.

Hyvin tärkeänä paikkana voi mainita: 4. Moos 14: 27: " Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? " Mistä häijystä joukosta tässä puhutaan? Tässä puhutaan niistä vakoilijoista, jotka olivat lähteneet katsomaan Pyhää maata. Heidän sanojensa perusteella koko Israel kieltäytyi lähtemästä Pyhään maahan. Heitä oli kymmenen.

Juutalaiset viisaat tekevät johtopäätöksiä: Jos kymmentä paha ihmistä on nimitetty joukoksi, niin kuinka paljon enemmän kymmentä vanhurskasta voi nimittää joukoksi eli yhteiskunnaksi?

Voimme toisesta paikasta lukea myös kymmenen vanhurskaan voimasta: 1. Moos. 18: 32: " Ja hän sanoi: " Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä on kymmenen?" Hän vastasi: " Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä. " Tästä paikasta me näemme, miten Aabraham puolusti Sodomaa ja Gomorraa. Hän pyysi Herralta, ettei Hän hävitä kaupunkia, jos sieltä löytyy kymmenen vanhurskasta. Me näemme Herran vastaavan hänelle, että niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä. Tästä Tooran paikasta me näemme myös vahvistuvan sen ajatuksen, että kymmenen ihmistä on joukko ja se on yhteiskunta.

Mitä on synagogan rukoussalissa? Siellä on olemassa sellainen paikka kuin aron kodesh. Se tarkoittaa käännettynä pyhää kaappia. Eli voi sanoa, että pyhä arkki. Kuitenkin arkki tarkoittaa enemmän pyhää paikkaa. Tässä pyhässä kaapissa on Tooran kääröt. Kaikkein tärkein kohta synagogan palveluksessa on, kun tästä pyhästä kaapista, eli pyhästä arkista, otetaan Tooran kääröt ja luetaan. Tämä Tooran lukeminen tapahtuu shabatin päivänä, juhlan aikana ja myös maanantaina ja torstaina. Joka viikko luetaan Tooraa ainakin kolme kertaa.

Minkä takia maanantaina ja torstaina luetaan Tooraa? Siihen ei kytkeydy mitään mystistä ajatusta vaan se perustuu siihen, että Israelin maassa maanantai ja torstai ovat olleet aina toripäiviä, jonne on tullut paljon maanviljelijöitä. Juutalaiset viisaat ottivat käytännöksi nämä päivät, että voivat ainakin kolme kertaa lukea Tooraa synagogassa. Sillä aina on ajatus siitä, että Toora on ruokaa meidän sielullemme. Ja ihmisten on hyvin vaikeaa elää kolme päivää ilman ruokaa.

Tämä on minun mielestäni hyvin syvä viisaiden päätös pysyvästi lukea Jumalan Sanaa ettei kuole nälkään.

Tooraa luetaan synagogan keskellä korkeimmalta paikalta. Tämä korotettu paikka on nimeltään bimah. Tämän sanan alkuperäinen tarkoitus on tuomarin istuin, paikka, mistä tuomari lukee tuomion. Sanan tarkoittaa kuitenkin korotettua paikkaa. Sitä on hieman korotettu synagogan lattiatasosta. Bimah on korkeampi paikka esikuvana vuoresta. Kun bimah-

paikalta luetaan Tooraa, ja kaikki muu on siellä lattiatasolla, se on vertauskuvaa Siinain vuoren tapahtumista. Myös messiaanisen näkökulman voi ottaa huomioon. Hyvin mielenkiintoinen esikuva.

Katsomme 2. Korintolaiskirjettä 5: 10: " Sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa. "

Kreikkalaisessa alkuperäistekstissä tämä tuomioistuin-sana on nimenomaan bimah. Tästä me voimme tehdä johtopäätöksen, että jokainen meistä tulee Messiaan tuomioistuimen eteen kertomaan, mitä on elämässään tehnyt. Tässä voi nähdä myös, miten Jumalan Sana on Messias. Ja me kaikki kokoonnumme tämän Messiaan bimah'in edessä.

Mitä tärkeää vielä pitää olla synagogassa? Synagogassa, samoin kuin luterilaisessa ja katolilaisessa kirkossa, on istuimia, joissa ihmiset voivat istua. Se johtuu siitä, että monet juutalaiset rukoukset lausutaan istualtaan. Eikä tämä siis mitenkään liity epäkohteliaisuuteen. Siihen on kytketty oma symboliikka. Vanhassa heprean kielessä sanat istua ja elää ovat sama sana. Kun me istualtaan puhumme rukouksia, silloin rukoukset yleensä liittyvät meidän elämäämme; miten meidän pitää elää. Keskeinen tärkeä rukous S'ma Jisrael lausutaan myös istualtaan. Mutta 18 siunausrukousta, shmone esre, lausutaan seisoaltaan, koska silloin me rukouksessa anomme Herralta.

Jokaiselle, joka tulee synagogaan, ja haluaa osallistua jumalanpalvelukseen ja olla rukouksessa, annetaan rukouskirja. Rukouskirjan nimi on Sidur, joka heprean kielellä on järjestys. Hyvin mielenkiintoista, että rukouskirjat, joita käytetään jumalanpalveluksessa ja kotona, ovat samanlaisia. Mutta ne rukoukset, joita voi lausua vain minjanin yhteydessä, merkitään Sidurissa erikoismerkillä. Rukousjärjestys on samanlainen, on rukouksessa sitten koko seurakunta, tai ihminen yksin kotona rukoilemassa.

Tässä on hyvin merkittävä hengellinen tarkoitus. Sillä silloin yksinäinen ihminen pystyy hengessään olemaan yhtä seurakunnan kanssa. Ja jokainen juutalainen noustessaan rukoukseen ei ole ainoastaan joku yksilö, vaan hän edustaa koko Israelin kansaa. Kaikki rukoukset on kirjoitettu monikossa: me; me olemme rikkoneet Sinua vastaan, me pyydämme Sinua jne.

Vaikka ihminen on yksin, mutta rukoilee Sidurin kirjan mukaisesti, niin hän rukoilee koko Israelin puolesta. Monet rukoukset on otettu käyttöön jo temppelin aikana. On olemassa sellainen mielipide, että jo Esra ja hänen apulaisensa laativat rukousajat ja -järjestyksen. Heitä nimitetään suurten kokousten miehiksi.

Monet rukoukset ovat Tanachin tekstiä. Tai juutalaisten viisaiden Tanachin tekstistä kirjoittamia. Mieleeni tuli yksi käytännöllinen muisto eräästä tapahtumasta. Meidän seurakuntamme rukouskokouksessa oli vieraana nainen helluntaiseurakunnasta. Ja kun kokouksemme oli loppunut, hän kertoi meille: Minä ajattelin, että juutalaisilla on tylsiä ja huonoja rukouksia. Mutta minä näen nyt, kuinka paljon psalmeja te olette lukeneet rukouksen aikana. Meidän kokouksissa ei lähellekään näin.

Tämä oli tärkeä todistus meille.

Aron kodeshin vieressä on kynttilä. Tämä on kynttilä, jota ei koskaan sammuteta. Entisaikaan siihen laitettiin aina lisää öljyä. Tänä päivänä käytetään sähkökynttilää. Tarkoituksena on, että ihmisen sielu seisoo aina Herran edessä, ja kun me rukoilemme, tämä kynttilä ei koskaan sammuu. Tämä kynttilä muistuttaa myös siitä, että temppelissä on aina ollut menora. Ja tulee aika, jolloin menora uudestaan sytytetään. Niin että valo temppelin kautta ja Israelin kautta tulisi koko maailmalle.

Ortodoksisynagogassa on tapana, että miehet ja naiset istuvat eri paikoissa jumalanpalveluksen aikana. Yleensä naiset istuvat parvella toisessa kerroksessa. Joissakin synagogissa naisten istuinrivit on erotettu läpinäkyvällä kankaalla. Tässä on myös käytännöllinen tarkoitus. Miehen

tulee katsoa pyhiä Kirjoituksia, Jumalan Sanaa, ja keskittyä siihen, eikä katsella kauniita naisia, ettei hänen rukouksensa jäisi tyhjäksi.

Pitäisikö meidän messiaanisessa seurakunnassa, tai muiden kansojen omissa seurakunnissaan ottaa tämä tapa, vaikea sanoa. Mutta suosittelen, että me otamme hyviä esimerkkejä siitä, mitä Israel tekee.

Ei meidän tarvitse piilottaa naisia siksi, että emme arvostaisi heitä. Mutta käytännöllinen puoli osoittaa sen, että kun miehet ja naiset istuvat eri paikoissa, kokouksissa on parempi järjestys.

Hyvin paljon olemme puhuneet siitä, että synagoga on rukouspaikka. Mutta ei ainoastaan rukouspaikka. Synagoga on myös opetuspaikka. Hyvin usein juutalaisten opetukset ovat synagogan yhteydessä. Yleensä, jos ei ole erillisiä huoneita, synagogan takaosassa on kaappeja, joissa on kirjallisuutta. Ja myös pöydät ja tuolit, joihin voi kokouksen jälkeen tulla opiskelemaan.

Mitä siellä opiskellaan? Tietenkin Tooraa. Tooraa koko laajuudessaan. Ei ainoastaan viittä Mooseksen kirjaa, vaan kaikkea muutakin kirjallisuutta, mitä Israelin kansa on saanut kautta historian.

Vielä on yksi tärkeä asia, mitä tehdään synagogassa, joka on myös yhteiskunnallinen paikka. Jos on jotain tapahtumia tai juhlia, jotka koskevat seurakuntaa tai seurakunnan jäseniä, ne suoritetaan synagogassa. Siellä voi juhlia tyttärien syntymää tai poikien ympärileikkausta. Siellä voi juhlia bar mitsvaa tai bat mitsvaa; kun pojat täyttävät 13 ja tytöt 12 vuotta, niitä juhlietaan synagogassa. Myös avioliiton solmiminen tapahtuu synagogassa.

Juutalaiselle synagoga on kokous- ja rukouspaikka. Ja me näemme tekstistä, että Jeshuaan uskoville juutalaisille tämä oli hyvin luonnollista. Katsomme Jaakobin kirjettä 2: 2: " Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan... " Jaakob oli Messiaan opetuslapsi ja hän kirjoitti muille messiaanille juutalaisille. Jos katsomme kreikkalaista

alkuperäistä tekstiä, sanoissa on kirjoitettu: Jos teidän synagogaanne tulee mies...

Tästä tekstistä me voimme sanoa, että myös messiaanisen uskovan kokouspaikkaa voi nimittää synagogaksi, kuten ainakin Jaakob tässä on kirjoittanut. Mutta jos me nimitämme kokouspaikkaa synagogaksi, hyvänä käytännöllisenä puolena olisi samanlainen järjestys kuin juutalaisten synagogassa on käytössä. Siinä pitää olla samanlainen rukous- ja jumalanpalvelusjärjestys kuin synagogassa yleensä käytetään.

Tästä tekstistä me näemme, että siihen aikaan juutalaiset, jotka ottivat Messiaan vastaan, nimittivät omaa kokouspaikkaansa synagogaksi. Tässä me näemme jatkuvuutta juutalaisten ikivanhaan uskontoon.

Kiitos kuulijoille.